

Dr. Josip Grušič

Zgodovina slovenskega naroda

Iz tihega življenja drugih slovenskih kartuzij, Jurklošter, Bistra in Pleterje, nima mo zabeležiti posebnih dogodkov. Značilno je, da so celjski grofje, ki sicer niso bili na glasu pobožnih mož, ta strogi red izdatno podpirali. Grof Herman II. je leta 1407. na svoje stroške dal zgraditi pleterjsko cerkev s samostanom in je bil tamkaj tudi pokopan. Grof Friderik in Veronika Desiniška sta bogato obdarovala Bistvo in Jurklošter, kjer je nesrečna Veronika slednjič našla svoje zadnje počivališče. Splošno je opaziti pri vseh kartuzijanskih samostanih od sred. 15. stoletja živahen razvoj in napredek. Med redovniki nahajamo celo vrsto znamenitih pisateljev, bogoslovcev, učenjakov, tako že imenovane brata Bernarda v Žičah, Nikolaja Kemfa in Pleterjah in še mnogo drugih. Svetni knezi in vladarji so jih jemali za svoje izpovednike in svetovalce in jih obsipali z dokazi svoje naklonjenosti. Najbolje osvetljuje ugled, ki so ga v tedanji dobi uživali kartuzijanci, da je celo ljubljanski sodnik Henrik Stauthaimer, velik dobrotnik bistriškega samostana, oblekel v Bistri belo haljo in umrl kot kartuzijanski redovnik. Isto je storil tudi ljubljanski župnik Ernst Messenberg. — V zadnjih desetletjih 15. stoletja pa so tudi njim vsekali smrtno ranne turški napadi. Leta 1471. sta bila razdejana Jurklošter in Pleterje. Bistriški redovniki so morali prositi, naj se jim popuste davki in desetina, ker so Turki vsa samostanska posestva opustošili in podložne kmete odpeljali. Samostan se je moral vzdrževati z miloščinami.

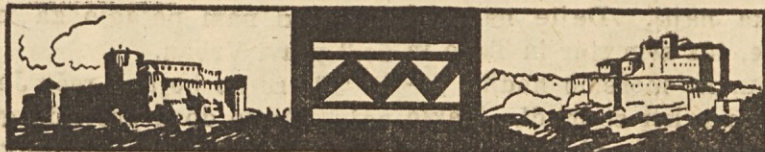
Vsi našti samostani so bili za naše kulturno življenje v srednjem veku brez dvoma velikega pomena. Toda razširjali so nevarno vpliv le na deželi, kjer so se v samotnih dolinah ali na hribih dvigale redovne naselbine, podobne gradovom v okolici. Iz 13. stoletja pa se začno pojavljati poleg gradov tudi trgi in mesta, ki so polagoma potegnili nase vso trgovino in obrt in postala žarišča duševnega življenja. Starejši redovi niso bili primerni za delovanje po teh novih postojankah, ker so njihovim ustanoviteljem stali drugi cilji pred očmi. Toda nove potrebe so rodile tudi nova sredstva. Iz cerkve so vzšli redovi, ki so se posvetili posebno dušnemu pastirstvu po mestih in trgih, ki so hkrati poudarjali načelo popolnega uboštva in se tako izognili nevarnosti, ki jih je prineslo starejšim samostanom preveliko gospodarstvo in bogastvo. To so bili takoimenovani beraški redovi: minoriti, avguštinci in dominikani.

Manjši bratje ali minoriti, duhovni sinovi sv. Frančiška Asiškega, so se kmalu po smrti svojega ustanovitelja iz Italije razširili po naših deželah. Prvi minoritski samostan je menda dobila Gorica, kjer je po sporočilu sam sv. Anton Padovanški pridigoval in leta 1225. ustanovil cerkev in minoritski samostan v spodnjem mestu. V naslednjem letu je dal sezidati kapelo sv. Katarine in je tri leta sam vodil novo redovno naselbino. Med tem časom je ustanovil še samostane v Trstu, Poreču in Pulju. Po vplivu sv. Antona so baje prišli minoriti tudi v Ljubljano, kjer jih nahajamo že leta 1242. S svojo skromnostjo in vrnemo so se meščanom hitro priljubili. Skoraj ob istem času so nastale še naselbine v Celju, Ptuj in Mariboru. V Celju so jih menda leta 1241. poklicali grofi Vovbrski. Njihovi nasledniki, celjski grofi so bili največji dobrotniki minoritov. Grof Friderik I. je sezidal bratom leta 1341. novo cerkev in samostan in grof Herman jim je nakazal bogata posestva. Skoraj vsi člani celjske rodbine so pokopani v minoritski cerkvi. — V Ptuj, kamor so došli minoriti okoli l. 1239. in se do danes vzdržali, so našli največjo oporo pri ptujskih gospodih, ki so jih zalagali z žitom in vinom. Bernard Ptujski jim je leta 1399. še posebej odstopil dve županste: Jasenice in "Lichtenegk" in v ustanovnem pismu določil, naj se v ptujskem samostanu vedno vzdržujejo: en gvardijan, en pridigar, deset duhovnikov in štirje novinci. — V Mariboru je mestni župnik leta 1282. odstopil minoritom neko podružnico ne daleč od mesta, na levem dravskem bregu, da so tamkaj imeli svojo božjo službo. Na Koroškem je bil velik dobrotnik minoritov bamberski škof Henrik I. Vpeljal jih je na svoja posestva in jim sezidal dva samostana v Volšperku in Beljaku. V Beljak so došli prvi redovniki iz Italije in dasi ravno so živeli le od miloščine, so se prav hitro pomnožili. Na obeh krajih so imeli nižje latinske šole.

(Dalje prihodnjič)

Zlobno

— Iščem dekle, ki bi bila poštena, snažna, pridna in bi znala dobro kuhati.
— Svetujem, da najamite kar štiri.

ODBOR ZA KAT. DOM V GORICI

V času od zadnjega našega poročila smo prejeli za dom še tele prispevke:

\$40 je daroval prevzvišeni dr. Gregorij Rožman, Cleveland, \$13.85 Društvo Sv. Vida št. 25 KSKJ, Cleveland, \$10 Društvo sv. Marije Magd. št. 78 KSKJ — Chicago, Ill., \$6 Društvo sv. Ane št. 120 KSKJ, Forest City, Pa., \$5 Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ, Cleveland in Bratska Slova št. 32, Ohio, \$38 je daroval neimenovani iz Clevelanda, \$10 Strlic Franc, Kapuskasing, Canada in Žgajnar Ivan, Canada, \$6 Mary Kranjc, No. Chicago, Ill., \$5 dr. Ludvik Puš, New York, Stefan Marolt, Cleveland, Jennie Schier, Florida, Mary Ciuco, Euclid, Obljubek Mirko, Stevens, Canada, Lozje Alojz, Stevens, Canada, Janez Sever, Cleveland, Jože Spindler, Cleveland, \$4 Frank Pavšič, Cleveland, \$3 Ivo Kermavner, Cleveland, Stanko Ferkul, Cleveland, Julia Bistan, Milwaukee, Janez Mihelič, Cleveland, \$2 družina Gostič, Cleveland, \$1 Carolina Sedey, Barberton, Anton Ček, Cleveland, Turk, St. Catharines, Canada, Tratnik Janez, Calgary, Canada, Franc Sever, Cleveland.

Iz Primorskega

(Nadaljevanje z 2. strani)

slovenski slikar Anton Mihelič. Otvoritve se je udeležilo veliko število ljubiteljev umetnosti in zastopnikov vseh krogov našega javnega življenja. Zlasti so se obiskovalci radi pomudili ob domačih tržaških in goriških motivih.

Proglasitev bankrota "Lombardo Veneta"

Vprašanje 72 odškodovancev se ni še premaknilo iz mrtve točke, če izzamemo vest, da je sodišče proglasilo bankrot "družbe". Prizadeti so proti tej proglasitvi bankrota sestavili dve pismi, naslovljeni na župana Bartolija in na gen. Winterona. V teh pisemih poudarjajo, da proglasitev bankrota nasprotuje je zagotovilo oblasti, in da je zato porazno vplivala na prizadete, ki so v pretežni večini le delavci, ki so si morali trdo prislužiti svoj denar in so toliko žrtvovali, da bi prišli do lastnega stanovanja.

Iz Beneške Slovenije

Te dni, ko vsi Slovenci na Primorskem in tudi drugod po svetu slavijo devetdesetletnico msgr. Ivana Trinka, moramo beležiti tudi žalostno vest, da je preminul na svojem domu v Šent Lenartu preč. g. Lucijan Krizetič, za msgr. Trinkom najstarejši duhovnik v Benečiji. Rodil se je v Benečiji leta 1866 in tej slovenski zemlji posvetil

Vsem darovalcem: naš srčni Bog plačaj!

Pomote: V zadnjem poročilu smo pomotoma objavili, da je darovalo \$10 društvo Sv. Jožefa št. 179 KSKJ — pravilno pa je to: Društvo sv. Alojzija iz Elm-hursta. V istem poročilu smo tudi pomotoma objavili, da je daroval \$2 Frank Kerbač; pravilno pa je F. Kerkoč iz Elm-hursta. Ravno tako ni daroval \$1 Mr. Anton Teuche iz Elm-hursta ampak Mr. A. Feuche. Pred kratkim smo prejeli veselo novico, da so naši slovenski izseljenci v Angliji zvedeli, da se zbirajo denarni prispevki za graditev Katoliškega doma v Gorici. Zato so tudi sami, ne da bi bili naprošeni od drugih, začeli nabiralno akcijo. Res smo lahko ponosni na svoje brate v Angliji, ki so tako versko in narodno zavedni.

Nekateri so izrazili željo, da bi radi dobili dovoljenje ali po-verjenišstvo za nabiranje prispevkov po raznih slovenskih naselbinah Amerike. Dovoljenje damo prav radi; rabimo pa vaš točen naslov, da vam pošljemo navodila in objavimo vaše ime v časopisu.

Denarne prispevke pošiljajte na sledeči naslov: Sklad za Slov. Kat. dom v Gorici — 7505 Myron Ave., Cleveland 3, Ohio.

vse svoje moči do zadnjega diha. Bil je tudi umetnik. Njegova posebnost so bile razbarje v les in slikanje rokopisov (miniatura). Leta 1926 je bil na neki razstavi v Čedadu nagrajen z bronasto medaljo.

Japonci izkoriščajo vulkansko paro

Vulkansko paro bodo kmalu uporabljali za pogon japonske industrije. Japonski inženirji so že pripravili obširen načrt o proizvodnji električne energije iz vulkanske pare. Japonska bi tako zmanjšala potrošnjo premoga za polovico. Inženirji so šest let preiskovali vulkansko področje, v katerem leži Japonska. Kmalu bo začela obratovati prva elektrarna s pogonom na vulkansko paro. Zgradili so jo na otoku Kijusiju in v začetku bo dajala 30,000 KV, ko bo povsem dograjena, pa 150,000 kilowatov električne energije. Zgraditi nameravajo še 40 takšnih elektrarn.

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborna zdravila da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.
KE 1-0034

Ženske dobljo delo

Strežnica

Zanesljiva strežnica dobi delo v restavrantu, plača in nastopina. Oglasite se na 16219 St. Clair Ave., ali kličite KE-1-4185 ali KE 1-9386. (25)

vatov električne energije. Zgraditi nameravajo še 40 takšnih elektrarn.

Japonski strokovnjaki računa-

MALI OGLASI

Naprodaj

Na lepem prostoru blizu E. 185 St. in Blvd. dobro zgrajen 4½ sob nov bungalow, blizu transportacije, trgovin in šol. Se prodaja po zmerni ceni.

V isti okolici se prodaja dobro zgrajena 6 sob hiša z sončno sobo, cementni dovoz. Cena zmerna.

Imamo mnogo drugih novih in rabljenih hiš na izbiro na lepih prostorih. Odprto v nedeljo od 1 do 5 pop.

John Knific

820 E. 185th St.

IV 1-7540

(feb.4,6)

Naprodaj

Moderna hiša za 1 družino, 6 sob, na novo dekorirana, na zahodni strani. Kličite ME 1-1643. (25)

Išče stanovanje

Starejša ženska, sama, išče 3 ali 4 neopremljene sobe s kopalnico ali brez nje, med St. Clair Ave. in Superior Ave. Lahko da dobra priporočila. Ponudbe na: Mrs. Holt, 1358 Marquette Rd. — (25)

Hiša naprodaj

Prodaja se hiša 7 sob za 1 družino, furnez na plin, v dobrem stanju, preproge v stanovanjski sobi, na vzhodni strani. Kličite SW 1-3148. — (25)

NAPRODAJ ICE CREAM PARLOR and SANDWICH SHOPPE

v poslojpu Slov. Nar. Doma na St. Clair Ave. in 65. ceste.

Kompletno z vsem inventarjem: soda fountain, steklene omare, zmrzovalnik (freezer), pregrade (booths), mize, stoli. — Prodaja vse vrste sladoleda, sladkarije, cigare in cigarete, mehke pijače, voščilne karte, prigrizek in lahka topla kosila. Zgorej stanovanje 4 sob — neobvezno.

Idealna priložnost za dobro kupčijo!

KOVAC REALTY
960 East 185th Street
KENmore 1-5030

(27)

Moški dobljo delo

OPERATORS
GRINDERS
TURRET LATHES
BOREMATICS
MILLING MACHINES

Visoka plača od ure. Vsi štiti na razpolago. Employment urad odprto od 8 do 4:30. V soboto do opoldne. Prinesite izkaz državljanstva.

Cleveland Graphite
Bronze Co.
17000 St. Clair Ave.

(24)

jo, da bodo dajale vse elektrarne s pogonom na vulkansko paro že v bližnji bodočnosti štiri milijarde KW električne energije na leto. Sedanja proizvodnja električne energije na Japonskem znaša 8 in pol milijard KW, za kar porabijo kakih osem milijonov ton premoga. Potroš-

Kupujte Victory bonde!

Naznanilo in Zahvala

Z žalostjo v srcu naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k sebi našo ljubljeno mamo

Johanno Petrovčič

ROJENO CERK.

Umrla je za srčno kapjo 27. decembra 1952, previdena s sv. tolažili za umirajočo. Rojena je bila v Borovnici 25. decembra 1886 in je prišla v Ameriko pred 47 leti.

Pogreb se je vršil 31. decembra 1952 iz Joseph Nemanichevega pogrebnega zavoda v cerkev Matere Božje, kjer so g. župnik Rev. Hiti ob asistenci Rev. Adamica in Rev. Wagnerja darovali pogrebno sv. mašo za pokojno, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Prav tako najlepša hvala č. g. župniku za poslovalno pridigo v cerkvi in spremstvo na pokopališče. Hvala Rev. Hayesu za udeležbo pri sv. maši in Rev. Ceponu za obisk in molitve pri krsti.

Pokojno mamo smo položili k večnemu počitku na Ascension pokopališču, poleg našega pokojnega očeta.

Pokojna je bila članica društva Krščanskih mater in družba sv. Ane št. 127 KSKJ, katerih članstvo je molilo ob rakvi, se udeležilo pogrebne sv. maše in se tako poslovilo od pokojne sestre. Vsem tem kakor tudi članstvu vseh ostalih društev naša globoka hvala.

Izrekamo našo toplo zahvalo vsem, ki so darovali za toliko sv. maš in položili toliko vencev in cvetja h krsti naše drage mame ter ji s tem izkazali ljubezen, čast in spoštovanje. Posebno se zahvaljujemo tistim, ki so vpisali našo ljubo mamo v družbo večnih maš in molitev. Veliko sv. maš in molitev bo spremljalo našo mamo onkraj groba, za mir in pokoj njene duše. Neizmerno smo za to hvaležni sorodnikom, prijateljem in znancem.

Našo najtoplejšo zahvalo izražamo vsem, ki so pokojno krpili, zanjo molili in jo spremljali na njeni zadnji zemeljski poti. Najlepša hvala vsem, ki so dali automobile na razpolago za spremstvo na pokopališče. Iskrena hvala tistim, ki so nosili krsto, in vsem častnim pogrebem.

Bog naj stotero povrne vsem, ki so nam bili v teh žalostnih dneh kakor koli v pomoč. Hvala vsem, ki so nam pisмено izrekli sožalje nad izgubo naše mame.

Iskrena hvala g. J. Nemanichu in sinu za lepo vodstvo ob pogrebu, in prav tako g. Kovačiču za petje žalostink med sv. mašo zadušnico.

V naši trajni hvaležnosti bomo prosili Boga, naj stotero povrne vsem za vse, kar ste za nas storili v teh najžalostnejših dneh našega življenja.

Ne moremo doumeti, da naše ljubljene mame ni več. Srečno in v ljubezni smo živeli, saj so naša ljuba mama posvetili vse svoje življenje za dobrobit družine. Se tedaj, ko jim je breme ljubezni utrudilo korake, so vse svoje moči posvetili Bogu v čast in v skrb za nas otroke. Tiho in mirno je bilo življenje naše mame, tiho in mirno je bilo njihovo poslednje slovo od nas, od sveta. Bridko občutimo to težko ločitev, vendar ...

Le skoz temna groba vrata
Se odpre nam hiša zlata,
Večnega življenja dom.

Zalujoči otroci:

Jennie, hči;
John in Victor, sinova;
Antoinette poročena Greggins, hči;
Carmella, Susan, Cynthia, vnukinje;
Dve snahi in zet;
Mary, sestra v Ameriki;
Francka, sestra v stari domovini,
in še več sorodnikov.

V Waukeganu, Illinois, 4. februarja 1953.

V BLAG SPOMIN

OB ČETRTI OBLETNICI ODKAR JE UMRLO
MOJ LJUBLJENI SOPROG

MATIJA HITI

ZATISNIL JE SVOJE MILE OČI IN NJEGOVO BLAGO
SRCE JE PRENEHALO BITI ZA VEDNO
DNE 3. FEBRUARJA 1949

Zopet je prešlo leto v večnost in prišla je zopet obletnica Tvoje prerane smrti. Ni dneva ne ure, da ne bi mislila na Tebe, moj ljubljeni. Kako vroče hrepenim, da bi zopet ugledala Tvoj mili obraz, da bi slišala Tvoj sladki glas. Zaman so želje in solze. Odšel si tja, odkoder ni povratka.

Snivaj sladko večno spanje, moj ljubljeni!

Zalujoča soproga

FRANCES

Cleveland, Ohio, dne 4. februarja 1953

Baragova Pratika

DVANAJSTI LETNIK

za navadno leto 1953

je zanimiva knjiga za vsakega Slovenca kjer koli. Za vsakega slovenskega človeka ima obilo koristnih nasvetov in obvestil. Poučne članke in spise, zanimive črtice in povesti.

Radi višjih stroškov kot povišane poštne in radi dražjega tiska stane letos nekaj več kakor lani.

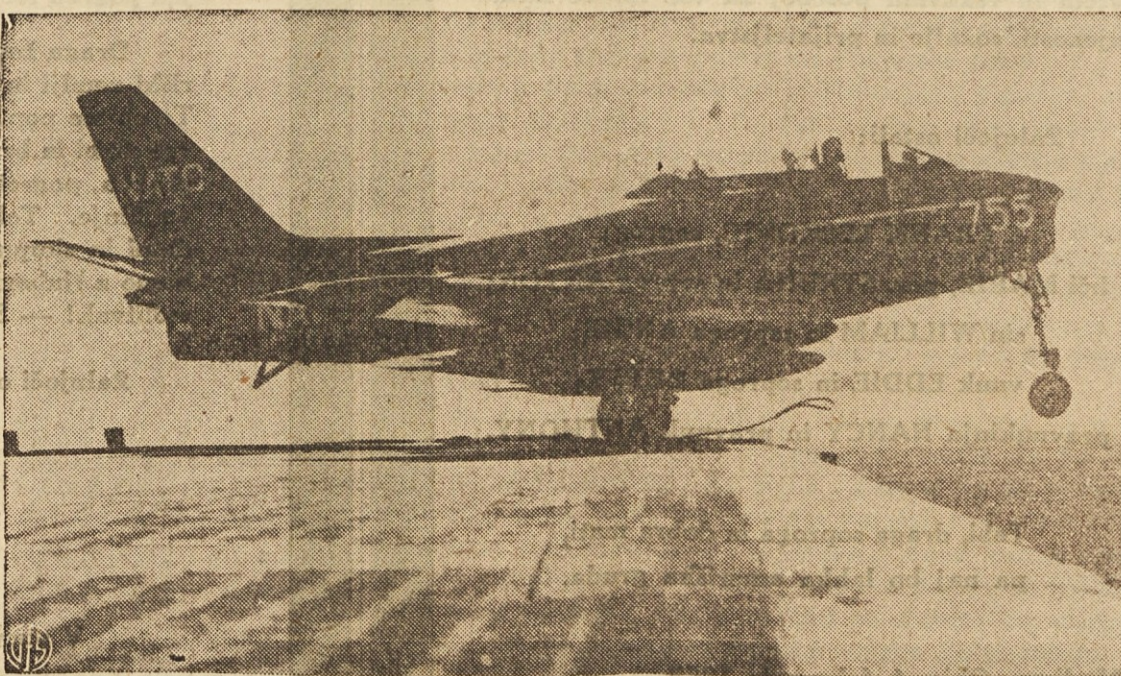
S poštino stane letos \$1.25

Naročila je poslati v Money ordru, čeku, ali gotovini na:

BARAGOVA PRATIKA

6519 West 34th Street

Berwyn, Illinois

ZANIMIV POSNETEK — Fotograf je posnel letalo FJ-2 "Fury" prav v trenutku, ko je zapuščalo krov matične ladje. Letalo FJ-2 spada med hitra jet letala, saj doseže 650 milj na uro. Oboroženo je s štirimi 20 mm topovi.

JOSIP JURČIČ:

Grad Rojinje

Zastonj je bilo, da je Črtek z glavo majal in dejal: "Če greste že zdaj na pot, se vam povrne bolezen." Zastonj, da so ga pošteni drvarjevi ljudje strahoma prosili, naj ostane še nekaj dni, da se okrepi. Vsega tega gospod ni poslušal, ostal je pri besedi, da drugo jutro odjezdi; pristavil je samo to, da ga Štefe spremlja, kar sta tudi oče in mati privolila, čeravno se nista rada ločila od sina, ki jima je bil podpora na starost. Vitez jim je obljubil, da bodo ali vsi lahko prišli za štetom ali pa da pride ta nazaj, ako jim ne bi dopadlo seliti se na njegovo lastnijo, kjer jim bo življenje lažje in brezskrbnejše. Tisto ponudbo je storil tudi Črtku. Staremu lovcu so prišle solze v oči, vendar je zmajal z glavo in dejal: "Mislim sem včasih, da so vsa

gospoda brez srca; vi ste pa dobri, kakor zdaj vidim. Ali jaz bi najrajši tu pri svoji vodi umrl in si ne želim z vami. Obiskal vas bom, obiskal, če mi poveste, kje je vaš grad. Bog vam daj še dolgo zdravje in srečo." Črtek ni hotel nobenega denarja od viteza vzeti, rekel je: "Kadar mi ga bo treba, tačas ponj pridem."

Rojar je ležal poslednjo noč v gostoljubni, preprosti koči, ki ga je smrti otela; toda spati ni mogel. Misli na dom, na reči, ki so se po Črtkovih besedah tam prigodile, podile so mu spanec z oči.

Drugo jutro se je poslovil od preprostih, priljubljenih mu ljudi in je odpotoval na konju, Štefe ga je spremljal peš vstric njegova hodeč.

V.

Čuden dogodek na Rojinju

Na gradu Rojinju se je bila res tista izprememba prigodila, katero je Črtek na svojem potovanju slišal. Vilibald je bil vzel vdovo ali bolj prav ženo Rojarjevo, katerega so imeli vsi za mrtvega. Dosegla sta bila ta dva človeka svrha svojih naklepov; vendar tega pravljica ne ve povedati, ali sta bila v resnici srečna in zadovoljna. Lahko si je misliti in bržkone bi se človek ne motil, če bi rekel, da jima je v najlepših urah prišel mrtvi gospod kakor strašilo pred oči in spomin njunega medsebojnega hudodelstva jima pač ni mogel delati lahkega spanca.

Bilo je kaka dva dni po prigodku, ki smo ga v prejšnjem odstavku povedali, ko se je nekaj na Rojinju primerilo, česar ni bilo vsak dan slišati. Male Anice je namreč nanagloma v gradu zmanjkalo. Nihče ni mogel vedeti in misliti, kam bi bila mogla še otroška deklica na tako mrzel dan, ko je začela jesenska burja celo sneg nametavati, sama pobegniti.

Stari služabniki, ki so se prejšnjega gospoda še vedno hvaležno spominjali in zavoljo tega ubogo, zdaj toliko zapuščeno deklico milovali, jeli so zdaj vedno očitneje godrnjati in so se tem bolj jezili, ker ni hotel gospod ni gospa nikamor poslati otroka iskat, ampak sta oba malokatero govorila o tem, kakor ne bi bilo nič posebnega, in če se je že kateri zmešnil o tem, grozil se je kaznovati deklico, kadar pride domov.

Popoldne tistega dne je šele hlapec Jernej, ki ni imel od straha ne miru ne počitka in je vrlo rentail na gospodo, od stare dekle zvedel, da je Anica poslednje dni vedno jokaje govorila o očetu ter da ji je pravila, kako se ji je že večkrat sanjalo, da je očeta v hosti srečala. Starka je potem, da bi ubogo deklico utolažila, vedeževala iz teh sanj, da oče najbrž ni umrl, ampak da so ga Turki ujeli in da bo nazaj prišel. Iz vsega tega je Jernej po svojem naravnem razumu sodil in ugibal, da je najbrž neumno dete šlo res tja očeta iskat, kjer ga je v sanjah videlo.

Ko je Jernej ravno take sklepe delal in na dvorišču svojim tovarišem razkladal, prišel je novi gospodar Vilibald skozi vrata. Jernej stopi torej predenj in ga vpraša, ali ne bi bilo dobro, da bi kaka dva malo šla po okolici pogledat.

"Ni potreba," odgovori gospod, "saj ni dve leti staro. Kadar jo bo zeblo, bo že pri-

šla domov; saj ve, odkod je šla. Ali nimaš drugega dela?"

To se je staremu služabniku vendar odveč zdelo; zavnelo mu je kri in dejal je:

"Jaz in mi vsi ne vemo za boljše delo, kakor da poiščemo hčer našega rajnega gospoda. Njen je grad in mi vsi."

Vilibald je svetlo in ježno pogledal starca. Ko bi bil ta sam, čutil bi bil morda njegovo jezo. Ali zdaj je gospod videl samo temne in srdite poglede svojih hlapcev, premagal je za zdaj srd in dejal:

"Pojdi, kamor hočeš, s teboj tako ni veliko opraviti, če si doma ali te ni. Ne maram, če te ni več."

"Od svojih mladih kolen sem bil v tem gradu," pravi Jernej. "Poprejšnji gospod je bil tak, da ga ne bo več enakega na Rojinju, pa me je rad imel. Če me vi drugačnega najdete, bom pa šel, poprej moram pa še

otroka najti. Dajte nam tri konje, jaz sem star in Tone in Vrbani, ne moremo hoditi, posebno pa, ker se mudi. Dekle bo zmrznilo in vi jo boste na vesti imeli — ne jaz."

"Ti pes, tako se govori z menoj, poberi se mi za vselej! Čakaj, ti bom že dal konja," rjovel je srdit mladi gospodar in potegnil bodalo; toda trije koreniti hlapci so molče, pa s svetlimi očmi stopili pred Jerneja.

Razkačen je odšel gospodar v grad in zažugal hlapcem: "Jaz vam bom že posvetil."

"Zdaj gremo službe iskat," reče eden upornežev.

"Poprej pa še otroka rajnega gospoda," pravi Jernej.

"Če se poprej poberemo od tega volka, bolje je," pristavi tretji.

"Jaz tudi mislim, da te ne bo pozabil, in verjemite mi, med našimi tovariši bo ljudi

dobil, ki nam pojdejo za kožo," pravi Vrbani.

"Nič se ne bojte," reče Jernej. "Še je dosti poštenih gošpodov, službe se ne manjka. Naš volk ima pa tudi dan na dan manj prijateljev. Saj nismo nič storili. Le vkup držimo, pa se bo nas bolj bal ko mi njega."

Še tisti večer je potem tropica hlapcev zapustila Vilibaldovo službo in stanovanje.

Ko se je popolnoma zmračilo, ponehala je burja; ali sneg je vedno gosteje letel z neba in za pol komolca na debelo ga je napadlo. Tudi je bilo precej hladno pod milim nebom in vsakdo se je najrajši že v gorko izbo pomaknil in usedel se blizu zakurjene peči.

Pravljica nam je čudovit obraz iz te noči ohranila. Pravijo, da je v gozdu, malo oddaljena od poglavitnega pota, stala sa-

motna smreka. Sneg, ki je bil pregrnil že povsod svojo odejo, ostajal in obešal se je v debelih plahatah po gostih, zelenih vejah in je tako suho, nepokrito zemljo pušal ob debelu okrog smreke. Na mahu pod smreko pak je čepela uboga deklica še otročjih let, grajska hči. Solze so ji bile žmogle lice in lahko obleko; vendar, ko je noč razgrinjala čedanje bolj črna krila, ni moglo revše že več jokati, samo zdaj pa zdaj je zahtelo, s slabim glasom ljudi klicalo, zlasti očeta. Mlade ročice so vedno bolj plave prihajale in tresla se je vsa od mraza ko šiba na vodi. Vendar nihče ni odgovoril na otročji klic, vse je bilo tiho; le lahko šumenje na suho, listnato grmovje padajočega snega, lajanje izpod skraza iz te noči ohranila. Pravijo, da je v gozdu, malo oddaljena od poglavitnega pota, stala sa-

oglašalo v smrtni strah ubogemu otroku.

Ravno zdaj bi bil človek skozil redko grmovje in drevje zapazil v nočnem mraku dve črni podobi, ki sta se vedno bolj bližali kraju. Smreka ni stala več ko za dober streljaj od pota navzgor. Bila sta dva popotnika, eden na konju, drugi peš. Konj je gazil sneg v celo in spehan je koracal drugi po konjskih stopinjah. Oba sta bila zavita in zavarovana pred mrazom; jezdec v velik plašč, ki je še pol konja pokrival, pešec pa v veliko plahto, ki mu je segala do pet.

"Če si truden, usedi se na konja za menoj!" pravi jezdec in ustavi konja.

(Dalje prihodnjič)

— Pakistan ima najobsežnejši sistem namakalnih prekopov. Je pa tudi izrazito poljedelska država.

Ivana Leskovic

UMRLA

Dne 28. decembra 1952 je za večno zaspala naša mama po dolgi šest letni bolezni. Pogreb se je vršil 31. decembra ob veliki udeležbi iz Behmovega pogrebnege zavoda v cerkev Immaculate Conception.

Pogrebne obrede je opravil domači župnik Rev. Mulholland in pokojnico spremil na pokopališče. Številni sorodniki, prijatelji in sosedje so jo prišli pokropiti in so jo spremili k zadnjemu počitku.

Počivala bo na pokopališču v North Madisonu, komaj eno miljo oddaljeno od svojega prejšnjega doma ob Hubbard Road. To je prav ob isti cesti, kjer je preživel 21 let in kjer preko ceste gradijo novo katoliško cerkev. Na tistem lepem kraju bo počivala za vedno. Zemljišče sem kupil — osem lotov — to je več kot bomo potrebovali in bo nekak lep park.

K zadnjemu počitku so jo nosili šesteri bratje Jerina, katerim je pokojnica bila teta in, ki so prišli se posloviti od nje iz raznih držav; vsi so člani Ameriške bratske zveze. Članica ABZ je bila tudi pokojnica pri društvu št. 37 ABZ v Clevelandu, Ohio, katero društvo ji je poslalo cvetlice v zadnji pozdrav. Bila je članica tudi društva Naprej št. 5 SNPJ. Ko je ležala na mrtvaškem odru je bila obdana s številnimi vencami in cvetličnimi šopki.

Hvala Mrs. Perpar in Mrs. Zuzek, ki sta se tako potrudili za cvetlične pozdrave in vsem drugim sosedom, prijateljem in sorodnikom, ki so darovali za cvetlice in sv. maše in, ki so pokojnico spremili na njeni zadnji poti. Najlepša hvala vsem in vsakemu posebej za vse izraze naklonjenosti, sožalje in prijateljstva.

Žalujoči ostali:

FRANK LESKOVIC, soprog;
hči MARIE, por. STRUNA in soprog ANTON;
sin WILLIAM in soproga ANGIE;
vnuk EDDIE in soproga BETTY;
pravnučinja NANCY in pravnuke ANTHONY.

Tebi, draga soproga in dobra mati,
pa naj bo lahka ameriška gruda.

Madison, Ohio, 4. februarja 1953.

1888

1953

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je zapustila to solzno dolino naša ljubljena soproga in mati

Mary Kadunc

Previdena s sv. zakramenti je zatisnila svoje blage oči dne 4. januarja 1953. leta.

Pokojnica je bila rojena leta 1888 v vasi Gornje Pijavsko pri Krškem in je prišla v Ameriko leta 1908.

Pogreb se je vršil 8. januarja 1953 iz pogrebnege zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Jeroma na Lake Shore Blvd., kjer je za pokoj duše pokojnice bila darovana sv. maša zadušnica. Po opravljenih verskih in cerkvenih obredih je bilo njeno truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija in tam položeno k večnemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se s tem prav lepo zahvalimo Rev. Louis Hribšek-u za opravljeno sv. mašo zadušnico in za spremstvo na pokopališče. Čč. gg. Rev. Rath in Rev. Badell pa naj sprejmejo našo toplo zahvalo za obiske pokojnice v bolnici in na domu, za podelitev sv. zakramentov in za asistenco pri sv. maši zadušnici.

Najlepša zahvala vsem, ki so ob krsto pokojnice položili tako lepe vence cvetja in ji s tem izkazali svojo poslednjo čast in spoštovanje.

Iskreno se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše naše drage pokojnice.

Hvala vsem, ki so prišli pokojnico kropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru in molili ob njeni krsti ter vsem, ki so pokojnico spremili na njeni zadnji poti na pokopališče. Posebej se zahvalimo članom in članicam društev Carniola Hive No. 493 The Maccabees, Slovenski Dom št. 6 SDZ in podružnice št. 32 SZZ, ki jim je pokojnica pripadala, za lepo slovo od svoje sestre; istotako pogrebcem, članom teh društev, ki so nosili njeno krsto.

Naša topla zahvala vsem, ki so na dan pogreba dali na razpolago svoje avtomobile brezplačno za spremstvo pri pogrebu.

Iskrena zahvala vsem, ki so nam pismeno ali ustmeno izrekli svoje sožalje. Ravno tako se zahvalimo vsem, ki so nam ob tej za nas tako težki uri stali ob strani s svojo pomočjo in tolažbo.

Hvala pogrebnemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vzorno urejen pogreb ter za vsestransko izvrstno postrežbo.

Draga žena in ljubljena mati, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda te naše lepe domovine! Bog naj Te obilno poplača za vso Tvojo ljubezen, ki smo je bili deležni ter za vse skrbi in brige, ki si jih imela na tem svetu. Odkar si odšla, je hiša prazna, pogrešamo Te mi vsi, Tvoj soprog in Tvoji otroci ter vnuki in vnukinje. Tolaži nas le to, da se bomo enkrat vsi združili nad zvezdami in skupno uživali radosti večnega veselja. Do takrat pa se Te bomo z ljubeznijo in hvaležnostjo spominjali v naših mislih in v naših molitvah! — Spavaj mirno—snivaj sladko!

Žalujoči ostali:

JOSEPH, soprog
ALBERT, sin
HERMINE por. STRAINER, hči
BARBARA, snaha
FRANK, zet
VNUKI in VNUKINJE

V stari domovini zapuša brata JOZETA ROSTOHAR

Cleveland, Ohio, 4. februarja 1953.

Uspešen izlet po Evropi Duquesne University Tamburaši

v nedeljo 8. febr. 1953
Music Hall — 3:00 pop.

Vstopnice: \$3.00-2.50-2.00-1.50-1.00
Dirigent—Walter Kolar
24 TALENTIRANIH UMETNIKOV
Vstopnice pri Burrows
KRASNI KOSTUMI
SENZACIONALNI NOVI PLESI

Popravimo ogrodja in fenderje na vašem avtomobilu

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave.
EN 1-1633

FRANK CVELBAR, lastnik

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO (DR. KERN)

je zopet v zalogi.

Po pošti stane \$3.25.

Dobite ga v potniški
pisarni

AUGUST KOLLANDER
6411 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio
U. S. A.

DVA

POGREBNA ZAVODA

za

zanesljivo

izkušeno

sočutno

pogrebno

postrežbo

po

ceni, ki jo SAMI

izberete

pokličite

A. GRDINA & SONS
FUNERAL DIRECTORS
1000 East 9th St.
Cleveland 1, Ohio